

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. évi június hó 19. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék 2012. évi március hó 12. napján kihirdetett 22.B.721/2011/41. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A vádlott szabadságvesztés büntetését, illetőleg a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét 10-10 (tíz)-(tíz) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A másodfokú eljárásban felmerült 6 000 (hatezer) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat a megismételt eljárásban emberölés büntette (Btk. 166.§ (1) bekezdés), kifosztás büntette (Btk. 322. § (1) bekezdés b) pontja), csalás vétsége (Btk. 318. § (1), (2) bekezdés I. fordulat) és magánokirat-hamisítás (Btk. 276. §) vétsége miatt halmazati büntetésül 8 évi börtönre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjel sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

A jogosultak a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül az alábbi nyilatkozatokat tették.

Az ügyész a Be. 351. § (2) bekezdés d) pontjára alapított megalapozatlanság okából fellebbezett és a büntetés súlyosítása érdekében.

A vádlott védője elsődlegesen az emberölés büntette és a kifosztás büntette bűncselekmények tekintetében részbeni felmentés, ennek folytán a büntetés enyhítése

céljából, másodlagosan téves minősítés miatt, ugyancsak enyhítésre irányulóan jelentett be jogorvoslatot.

Jogi indokait írásban is részletesen előterjesztette. Álláspontja szerint az emberölés és kifosztás büntette tekintetében a vádlott bűnössé nyilvánítása törvénysértő, mivel nem állnak rendelkezésre olyan bizonyítékok, amelyek ezen ítéleti megállapítást kétséget kizáró módon alátámasztanák.

Összességében a vádlott bűnösségének megállapítását csalás- és magánokirat-hamisítás vétségében kérte, az elkövetéskor hatályos törvény alkalmazását és a vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabását.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.10/2009/26-27/I. számú átiratában a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Indítványozta a jogos védelem körében kifejtett elsőbírói jogi indokolás helyesbítését akként, hogy a vádlottat az ölési cselekményt megelőzően nem érte a sértett részéről olyan jogtalan támadás, amely a jogos védelem megállapítását megalapozná, továbbá a bűnösségi körülmények pontosítását.

Az ítélet tábla a minden irányú jogorvoslatok folytán a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta.

Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok sérelme nélkül, az ítélet tábla iránymutatásának megfelelően folytatta le a megismételt eljárást.

Az elsőfokú bíróság széles körű bizonyítást folytatott és ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

Helytállóan foglalt állást a vádlott első gyanúsítottai vallomásának felhasználhatóságát illetően (ítélet 18-19. oldal) és ennek megfelelő indokát adta.

Körültekintően vizsgálta a vádlottnak a bűnösségét részben tagadó védekezését és a bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, ebben logikai hibát nem vett.

Az általa megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, az ítélet tábla eljárása során irányadónak tekintette. Csupán annyi pontosítás teendő az ítélet 6. oldal 7. bekezdésében, hogy a ...-nak okozott kár összege helyesen: 142.225 Ft.

A vádlott az eljárás során mindvégig következetesen jogos védelmi helyzet fennállására hivatkozott, a sértett életének elvétele baleset volt, illetve a sértett által kezdeményezett támadás hatására ijedtsége miatt nem tudta felmérni a támadás elhárításához szükséges cselekedetét (ítélet 14. oldal 4. bekezdés).

Az elsőfokú bíróság a jogos védelmi helyzet hiánya mellett helyesen foglalt állást és ítéletének 14. oldal közepétől a 16. oldal közepéig részletesen indokolta.

Jogi indokolását a másodfokú bíróság csak részben osztotta.

Az ítélet tábla által is irányadónak tekintett tényállásban (ítélet 5. oldal 2-3. bekezdés) az elsőfokú bíróság azt rögzítette, hogy a vádlott és a sértett között kölcsönös dulakodás kezdődött, amelyet a sértett kezdeményezett, a vádlott a sértettet ellökte magától, aki

legalább fél méterre eltávolodott tőle és a vádlott ekkor kapta kezébe a hűtőszekrényen lévő kést és szúrta vele.

A sértett által kezdeményezett kölcsönös dulakodás nem értékelhető jogos védelmi helyzetet teremtő jogtalan támadásként, hiszen a vádlott kb. fél méterre ellökte magától a sértettet. A vádlott magatartása nem a jogtalan magatartás elhárítására irányuló volt, hanem ő volt a jogtalan támadó.

Ebből viszont az is következik, hogy szükségtelen volt az elhárításhoz szükséges mérték ijedtségből vagy menthető felindulásból történő túllépésének vizsgálata. Az elsőfokú bíróság indokolásából az erre vonatkozó rész mellőzendő.

A védelem az emberölés büntette és a kifosztás esetében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság önkényesen mérlegelte a vádlott vallomásait, amikor nem mint teljes egészet fogadta el védekezése alapjául.

E körben az ítéletábra nem osztotta a védő érvelését, tekintettel arra, hogy az elsőbírói mérlegelést támadja, mely érvelés megalapozott tényállás esetén a Be. 351. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékeléséhez nem vezethet.

A védelem a vádlottnak a csalás vétsége és a magánokirat-hamisítás vétsége vonatkozásában bűnössé nyilvánítását nem támadta.

Az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére valamennyi terhére rótt cselekmény tekintetében és helyes a jogi minősítés is.

A büntetés kiszabása körében irányadó bűnösségi körülményeket feltárta, azonban az enyhítő körülmények pontosítandók annyiban, hogy nem a testi épségre irányuló jogtalan támadás a sértett részéről, hanem a sértetti közrehatás értékelhető a vádlott javára.

Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy a vádlott számára az elbíráláskori szabályok a kedvezőbbek. Ezen álláspontja nyilvánvalóan a jogos védelmi helyzet 2009. augusztus 9. napjától hatályos kedvezőbb megítélése miatt alakult ki.

A jogos védelem megítélése körében tett helyesbítésre figyelemmel az ítéletábra álláspontja szerint a vádlottra az elkövetéskori szabályok alkalmazása jelent kedvezőbb elbírálást.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket javarészt helyesen értékelte, azonban az ügyész súlyosításra irányuló jogorvoslata alaposnak bizonyult.

Nagyobb nyomatékmal szükséges értékelni a bűncselekmények többszörös halmazát, amely a büntetés lényeges súlyosítását eredményezte a rendelkező rész szerinti mértékben.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés jogszabályi helye az elkövetéskori törvényre tekintettel a Btk. 53-55. §-ai.

A bűnügyi költség viselésével kapcsolatban felhívandó továbbá a Be. 338. § (2) bekezdése is.

Mindezek alapján az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a jelzett részben a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helyben hagyta.

A másodfokú eljárásban az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 99. § (1) bekezdése, míg a bűnügyi költségről a Be. 403. § (5) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2012. évi június hó 19. napján

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Debreceni Törvényszék 22.B.721/2011/41. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással 2012. június 19. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2012. június 19.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke